

[Arne Melchior]

kunne slet ikke forstå spørgsmålet, men sagde: Hvorfor skulle staten dog ikke drive bankvirksomhed? Hvad søren har det med liberalisme at gøre, sagde han, at staten ikke skulle måtte drive bankvirksomhed? Og når de gør det, skal de selvfølgelig gøre det under udfoldelsen af alle de samme konkurrenceparametre, som vi andre private kan benytte os af. Vi klarer os såmænd nok endda, leben und leben lassen og sådan nogle ting sagde han til mig.

Jeg kan tilføje, at det i Schweiz fortsat er sådan, at alle fjernbusruter drives som en efterkommer af postdiligerne simpelt hen af det statslige post- og telegrafvæsen.

Jeg vil nok tro, at hvis staten ikke stod og manglede penge, ville man ikke sælge Statsanstalten i dag. Det er i hvert fald i den borgerlige regerings 8. år, før man kommer så vidt, så det kan ikke være noget stort mål for denne regering at få dette her gjort. Det er nok pengemangel, der ligger bag, men da vi gerne vil hjælpe finansministeren og regeringen med at skaffe nogle penge dér, hvor det kan ske både på fornuftig og lovmedholdelig og grundlovsmedholdelig vis, skal vi altså støtte dette forslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg opfatter det, om man skal privatisere Statsanstalten eller ej, som liggende uden for troens og religionens verden. Jeg vil gerne se ganske hensigtsmæssigt og pragmatisk på spørgsmålet og vil begynde med at trække lidt frem fra en pressemeddelelse, jeg har fået. Det er Statsanstaltens valgforsamlings udvalg, der repræsenterer omkring 400.000 forsikringstagere i Statsanstalten for Livsforsikring, som på et møde den 1. februar i år har vedtaget følgende – og jeg vil her gerne begynde med at citere indledningen, hvor de siger følgende:

»Udvalget ønsker at understrege, at det betragter privatisering som en nødvendighed for at gøre Statsanstalten fuldt konkurrencedygtig.«

Så har man nogle indvendinger, men jeg synes nok, indledningsbemærkningen her er værd at lægge mærke til, for den stammer fra nogle, som man må gå ud fra virkelig kender Statsanstalten indvendigt fra. De er altså ikke modstandere af privatisering. Tværtimod siger de, at de opfatter det som en nødvendighed for at gøre Statsanstalten fuldt konkurrencedygtig.

Så kunne man jo stille det spørgsmål: Vil det mon være bedst for forsikringstagerne, at man intet gør, eller at man gennemfører det lovforslag, som finansministeren har fremsat? Hvordan kan man forvente at bonusudviklingen vil blive? Vil den være bedst ved intet at gøre, eller kan man forvente en højere bonustilskrivning ved at vedtage det foreliggende forslag? Det synes jeg er et interessant spørgsmål, og jeg har talt med flere, der har sagt: Jamen hvis vi skal vælge mellem de to løsninger, det lovforslag, der foreligger, eller intet at gøre, så vil det nok være bedst for forsikringstagerne at vælge regeringens forslag.

På den anden side kan jeg da godt forstå, at man som forsikringstager gerne vil have det endnu bedre; det er der vel ikke noget at sige til at man argumenterer for, og i den forbindelse ser jeg som tilhænger af spredning af ejendomsretten da gerne, at forsikringstagerne er med til at købe en del af aktieposten, og vi har jo også sat en procentdel af dertil. Det synes jeg er en rigtig betragtning.

Hvad angår organiseringen, og hvordan det nærmere salg vil blive, kunne jeg da godt ønske mig, at det var en dansk konstruktion, men lad os nu se, hvem der giver sig til at byde.

Imidlertid ser jeg, at en jurist - forhenværende folketingsmedlem Poul Boeg – i dag har en kronik i B.T., hvori han stiller nogle spørgsmål, og hvor jeg mener der er flere argumenter for, at Statsanstalten er en statslig virksomhed. Et par ting er nævnt, men jeg synes også, man bør nævne følgende, nemlig at den er drevet på statens ansvar alene, kunderne har intet ansvar og har ingen risiko haft, Statsanstalten har været ledet af det offentlige – finansministeren – eller af det offentlige – finansministeren – udpegede personer. Jeg vil også gøre opmærksom på vedtægtsreglen om, at bestyrelsesbeslutninger truffet af forsikringstagere og medarbejdervalgte medlemmer skal godkendes af finansministeren, vedtægterne udfærdiges af finansministeren, regnskabet skal godkendes af finansministeren, revisorerne udpeges af finansministeren, bestyrelsesformanden og 2 bestyrelsesmedlemmer udpeges af finansministeren. Tidligere ordførere har henvist til side 40, 42 og 43, men man kunne også slå op på side 39 i betænkningen, hvor det understreges, at Statsanstalten for Livsforsikring er en statslig virksomhed, der har været med i det lovforberedende